

ŽUPNE OBAVIJESTI

Danas je **dvadeset i šesta** nedjelja kroz godinu. **Peta** je nedjelja u mjesecu, pa imamo mise na svim. Sijedeća nedjelja je **dvadeset i sedna** kroz godinu. **Prva** je u mjesecu, pa neće biti mise u **Vareš Majdanu**

Kalendar: U ponedjeljak je sveta Terezija od Djeteta Isusa. U utorak su sveti Anđeli Čuvari. U srijedu je sveti Dionizije Areopagit, u četvrtak je sveti Franjo Asiški, utemeljitelj franjevac, u petak je sveti Placid. U subotu je sveti Bruno utemeljitelj kartuzijanaca.

U srijedu navečer iza večernje mise imat ćemo u staroj crkvi obred preminuća sv. Oca Franje - Tranzitus.

U četvrtak je svetkovina svetog Franje iz Asiza, utemeljitelja franjevačkih redova. Svete mise u župnoj crkvi bit će u 8:00 i 18:00 sati.

U petak je prvi petak u mjesecu. Sveta misa u Vareš Majdanu u 17:00 sati.

Zahvaljujemo svima na darovima i prilozima.

Prošlog tjedna sahranili smo **Željku Batvić** na Stogiću.

U Zagrebu je umro **Ivica Boras**, sin Ante i Marije r. Jarčević. R. 1951. Pokopan je u petak na groblju Miroševac. Rodbini iskrena sućut, a za ove i za sve pokojne se pomolimo: **Pokoj vječni daruj im, Gospodine!**

Raspored misa jesenskog blagoslova i molitava za pokone 2018.

Nedjelja, 30. IX. U 13:00 TISOVCI

Subota, 6. X. U 11:00 JAVORNIK

Nedjelja, 7. X. u 13:00 PRŽIĆI

Subota, 13. X. U 11:00 BIJELO B.

Subota, 13. X. U 13:00 ZVIJEZDA

Nedjelja, 14. X. U 13:00 DIKNIĆI

Subota, 20. X. U 11:00 BOBOVAC

Nedjelja, 21. X. U 13:00 DUBOŠTICA

Nedjelja 21. X. U 11:00 VRANKOVCI

Subota, 27. X. U 11:00 MIR

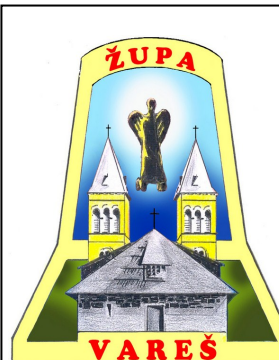
Nedjelja, 28. X. U 13:00 STRICA

Četvrtak, 1. XI. U 11:00 STOGIĆ

Četvrtak, 1. XI. U 13:00 VIŠNJIĆI

Petak, 2. XI. U 11:00 V. MAJDAN

Petak, 2. XI. U 13:00 POGAR

ŽUPA SVETOG MIHOVILA

Župni listić

Broj 326. Godina VI

30. rujna 2018.

Liturgijska godina B

Dvadeset i šesta nedjelja kroz god.

Put mira 25, 71330 Vareš, B i H

Tel.: +387 32 843 125; faks: +387 32 843 124

www.zupavares.com; e-mail: zupamihovil@gmail.com

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Ivan reče Isusu: »Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama.« A Isus reče: »Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. Tko nije protiv nas, za nas je.« »Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.« »Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more.« »Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život nego s obje noge biti bačen u pakao. I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje nego s oba oka biti bačen u pakao, gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi.«

Riječ Gospodnja.

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, zajedničkom se molitvom utecimo nebeskome Ocu koji nam je povjerio da u svijetu svjedočimo radost spasenja:

Čuvaj svoju Crkvu u vjernosti tvojoj riječi i pomози joj da proročkom hrabrošću svjedoči tvoj dar spasenja, ustajući protiv svega što se protivi zajedničkomu dobru i dostojanstvu koje si nam u Kristu darovao, molimo te.

Prodahni svojom mudrošću papu Franju i (nad)biskupa našega Vinka.: nek im mudrost evanđelja bude nadahnuće i put u svim nastojanjima tvoje Crkve, molimo te.

Daj nam odlučnosti za odricanje od svega što nas udaljuje od tebe; okrijepi nas da se zdušno trudimo oko dara vjere koju si u nama milosno začeo, molimo te.

Probudi u svima nama snagu ljubavi koja prepoznaje sve potrebite te im po djelima ljubavi i radosnoga služenja očitujemo tvoju dobrotu i blizinu, molimo te.

Iskaži svoju dobrotu našoj pokojnoj braći i sestrama i primi ih u svoj nebeski mir, molimo te. Usliši, nebeski Oče, naše smjerne molitve; udijeli nam milost obraćanja da, ostavljajući put grijeha, vjerno hodimo putem evanđelja te zavrijedimo biti dionici tvoje vječnosti. Po Kristu Gospodinu našem.

Život svete **Male Terezije, odnosno svete Terezije od Djeteta Isusa**, kako joj je bilo redovničko ime, svraća nam pozornost na mnoge “bitne sitnice” čijih važnosti nismo uvijek dovoljno svjesni. Njezin je život tako, između ostaloga, vrlo nadahnjujući po tome što nam u pamet priziva važnost iskrene bračne ljubavi i istinskog roditeljskog odgoja, onih koji svoj temelj imaju u stalnom predavanju Bogu, potom po tome što nam svjedoči ljepotu “obične vjere”, one koja ne strema za senzacionalnošću, objavama i čudesima, nego naprotiv počiva u dubokoj zahvalnosti u najobičnijim stvarima, skreće nam pozornost na važnost poniznosti u životu svakoga istinskoga kršćanina, i svjedoči nam o snazi i veličini dobrovoljnoga trpljenja i predanja svih životnih nedaća u Božje ruke. Tako, prije svega, valja istaknuti značajnu, a vjerojatno i presudnu ulogu roditelja svete Terezije od Djeteta Isusa, jer da oni nisu živjeli svoj život stalnog predanja Bogu i odgajanja djece u bogobojaznosti, možda ni sveta Mala Terezija ne bi nikada stigla do vijenca nebeske slave. Njezin otac – sveti Louis Martin, i njezina majka – sveta Zélie, prvi su bračni par koji je proglašen svetim u Katoličkoj Crkvi, a svetim ih je proglasio papa Franjo 18. listopada 2015. god. Louis je bio draguljar, a Zélie čipkarica, oboje spremni živjeti redovničkim životom, ali taj poziv nisu uspjeli ostvariti zbog vrlo krhkog zdravlja. Upoznali su se već u zrelih godinama, odnosno Louisu je bilo 35, a Zélie 27, a svoje su bračne zavjete zapečatili nakon svega tri mjeseca poznanstva. Naumili su živjeti i u braku djevičanski, no na nagovor ispovjednika od toga su odustali i u narednim godinama blagoslovljeni su s devetero djece, od kojih su sve kćeri – njih pet, postale redovnice, a jedna od njih – Marie-Françoise-Thérèse Martin, odnosno Mala Terezija, postala je i svetica. Njihov nam primjer tako svjedoči iznimnu ljepotu i snagu istinskog bračnog zajedništva, kao i nezamjenjivost roditeljske uloge u dobrom odgoju, napose vjerskom. Vrijednosti su to koje se stavljaju svim katoličkim supružnicima kao poseban uzor. Sveta Terezija od Djeteta Isusa obično se sama nazivala Isusov cvjetić ili Mali cvijet, htijući time istaknuti svoju posvemašnju podređenost Isusu, nedostatnost, malenost i predanost, osobine koje današnji naraštaji niti cijene niti traže, a one su koje daju snagu osobi, obitelji, župi i društvu, a uz to nas izravno vode u Božji zagrljaj. Rođena je 2. siječnja 1873. god. u gradu Alansonu (franc. Alençon) na sjeverozapadu Francuske, a nakon što joj je umrla majka 1877. god., kad je imala svega četiri godine, postala je još nježnija i ona koja je i svoje patnje i svoje nade predavala u Isusovo naručje. Naravno, u ljepoti njezina sazrijevanja iznimnu je ulogu imala i starija sestra Paulina, koja je, stjecajem okolnosti, morala preuzeti majčinu ulogu. Kao djevojčicu od sedam ili osam godina dali su ju na školovanje kod sestara benediktinki u ne tako daleki Lisieux, a redovnički ju je poziv toliko oduševio da je i sama u vrlo mladim danima postala karmelićanka samostana u Lisieuxu. Njezin je životni put ostavio bitnog traga, tako da je s jedne strane bila vrlo zahvalna, jednostavna, pobožna, ponizna, ona koja je na poseban način osjećala Isusovu blizinu, ali je istovremeno bila i vrlo osamljena i nezadovoljna svojom duhovnošću, zbog čega je vrlo patila i izrazito teško proživljavala vrijeme duhovne suhoće i vjerske kušnje. Bila je izrazito krhkoga zdravlja pa joj je poglavarica zbog toga zabranila da posti, a kako je njezino intenzivno življenje iznimne povezanosti s Isusom svima bilo vidljivo, naložila joj je da bilježi svoja sjećanja i svoja razmišljanja. Tako su i nastali njezini poznati autobiografski zapisi – Povijest jedne duše, koji svjedoče o tome da je sveta Mala Terezija samo htjela biti ponizna Isusova službenica, njegov *cvjetić* koji je nastojao sve što čini činiti tako da bude na korist *malim dušama* i na njihovo spasenje, kako je voljela nazivati one koji su, poput nje, težili takvoj posebnoj jednostavnosti i poniznosti. **MR. SNJEŽANA MAJDANDŽIĆ-GLADIĆ** Vjeroučiteljica u Osijeku i urednica portala

Ponedjeljak, 1. listopada	7:30 18:00	† Nikola MARKHOT †† Mato i Veronika PEJČINOVIĆ i na nakanu obitelji
Utorak, 2. listopada	7:30 18:00	†† Marija, Darko i Nevenka PETRIĆ †† Drago, Franjo i Marija ZLOVIĆ, pok. Iz obitelji KOHUT, Dragica i Tomo ŽILBERT
Srijeda, 3. listopada	7:30 18:00	†† A nica SIMIĆ, Đuro, Mladenka i Velimir RADIĆ †† Jozo, Mara i drugi iz obitelji DODIK
Četvrtak, 4. listopada	8:00 18:00	†† Jozo, Bojka, Slavko i Manda POGARČIĆ †† Mato, Ranko i drugi iz obitelji DODIK
Petak, 5. listopada	7:30 18:00	† Berko - Franjo PETROVIĆ †† Anto, Janja i drugi iz obitelji JOSIPOVIĆ
Subota, 6. listopada	7:30 18:00	†† Borislav i drugi iz obitelji DODIK I PAVLIĆ †† Ivka i Mijo MUTIĆ, Drago i Augustina JOVANOVIĆ
Nedjelja, 7. listopada	8:00 11:00 18:00	† Rafo GRGIĆ ZA PUK †† Ljubomir, Mijo i Mara DODIK, Katarina MARIĆ, Andrija i Jelka FRANJKIĆ

Sa velikim bolom i tugom
javljamo rodbini, prijateljima i poznanicima da je
maša draga i nikad prežaljena
ŽELJKA BATVIĆ
preminula 23.09.2018 god. u 60-oj godini života.
Posljednji ispaćaj će se obaviti 25.09.2018. (Utorak)
u 16 sati na groblju STOGIĆ u VAREŠU.

OŽALOŠĆENI:
Suprug: JOSIP, nećakinja: BELJICA, bratice: DAVORKA i MAJA, brat: DAVOR,
rođica: SMILKA, djedovi: MILO I ELIA, FORBILAV, zavo: ANA, SMILKA i
MAJA, tetke: ANITA i HELENA, te ostali rodbina i prijatelji.

POČIVALA U MIRU BOŽJEM.

Naša župljanka **Željka Batvić, r. Čolić** preminula je 24. rujna u 60. godini ovozemnog života. Njezino tijelo pokopali smo na Stogiću 25. rujna. Tom prigodom od nej se oprostila tugujuća rodbina. Svima im izražavamo iskrenu sućut, a svemogućeg Boga molimo da Željki podari vječni poko. Počivala u miru Božjem!

Malo srebra – poučna priča

Rabi, što misliš o novcu? upita neki mladić učitelja.

Pogledaj kroz prozor, reče učitelj. Što vidiš?

Vidim ženu s djetetom, zaprežna kola s dva konja i seljaka koji ide na tržnicu.

Dobro, pogledaj sada u zrcalo. Što vidiš?

Što bih vidio, rabi? Vidim sebe, naravno.

Razmisli: i prozor i zrcalo načinjeni su od stakla. Dovoljan je tanak premaz srebra po staklu i čovjek ugleda sebe.

Okruženi smo ljudima koji su prozore pretvorili u zrcala. Misle da gledaju “van”, a zapravo nastavljaju meditirati samo o sebi. Ne dopusti da prozor tvoga srca postane zrcalo.

Bruno Ferrero